Cax. 26 ord 6.

PRACTICA CRIMINALIS ET ORDINIS IVDICIARII CIVILIS, MVLTIS REGIÆ AVDIENTIÆ declarationibus ornati.

IN QVA, PRAECIPVE QVID AD IVSTITIAM ADMINI-ſtrandam, Rempublicamq; in pace tenendam, & conſeruandam, & ad proceſſus tam criminales, quàm ciuiles, rectè, & abſque nullitatum vitio conficiendos, tam via ordinaria, quàm regaliarum obſeruandum ſit; oſtenditur.

AVTHORE DON LVDOVICO à PEGVERA
Regij Concilij Cathaloniæ Primario Senatore.

AD ILLVSTRISSIMVM, ET EXCELLENTISSIMVM Dominum Domnum Ioannem Teres Archiepiſcopum Tarraconæ, Conſiliarium Locumtenentem & Capitaneum generalem S.C. & R. Mageſtatis in Principatu Cathaloniæ & Comitatibus Ruſcilionis & Ceritaniæ.

CVM SVMMARIIS ET INDICE.

Anno. 1603.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

CVM PRIVILEGIO.

Barcinone, Ex Typographia Iacobi à Cendrat.

PRACTICA CRIMINALIS ET ORDINIS IVDICIARII CIVILIS MVLtis Regiæ Audientiæ declarationibus ornati.

Don Ludouici à Peguera Regij Concilij Cathaloniæ Primarij Senatoris.

Capit. 1. Quo oſtenditur, in omnibus rebus peragendis ante omnia diuinum auxilium eſſe implorandum, omneſq; hominum actiones à Deo incipere debere, & in eo finiri: vt omnia diuino conſilio facta melius conſeruentur.

1 *Diuinum auxilium in omnibus rebus peragendis eſſe implorandum.*
2 *Deus deprecandus eſt, ad ſtabiliendam vrbem, & vt nos audiat.*
3 *Dij ex Ciceronis ſententia Domini ſunt ac moderatores omnium rerum.*
4 *Cultus Dei caſtiſsimus, & puriſsimus, in pura, ſinceraq; veneratione conſiſtit.*
5 *Ciuitas diligentius religione, quàm ipſis mœnibus cuſtoditur.*
6 *Leges iuxta Dei voluntatem condendæ ſunt.*
7 *Inguæ Reges Peru tributa prouinciæ quam ſuperabant intres partes diuidebant, quarum primam tẽplis, & Deorum venerationi conſecrabant.*
8 *Chriſtiani magis quàm barbaræ nationes opem & Dei auxiliũ ante omnia petere debent. Quod multorum ſanctæ matris Eccleſiæ exemplis demonſtratur.*
9 *Sapientia hominum in vera cognitione, piaq; Dei veneratione verſatur.*
10 *Obſeruatio Regij concilij Cathaloniæ circa implorandum in dies Dei auxilium antequam negotia per tractanda agrediantur.*

VETVS eſt, eaque communis conſuetudo omnibus nationibus barbaris, atque immanibus,
1 vt initio rerum ſuarum diuinum auxilium implorent: vt diuinitus omnia agere, eaq; conſeruare poſſint. Cum certe ſibi perſuaderent, nihil optimè gubernari poſſe, nec

Tormentis quis ſubijci nõ debet niſi pro delictis pro quibus mereatur pæna corporalis, ideſt vltra relegationẽ. fol. 69 num. 2.

Tortura infligi nõ debet niſi in ſubſidium, id eſt quando aliæ probationes haberi non poſſunt. fol. 69. num. 4.

Tormentorum pæna quamuis arbitraria ſit, nihilominus tamen cauere debet iudex ne ad illam prætextu arbitrij procedat ſine aliquo indicio. Quod non ſolum obtinet locum in minoribus delictis verum etiam in maioribus, & in atrociſsimis. fol. 69. num. 5.

Torqueri regulariter poteſt omnis ille qui non reperitur prohibitus. Et quæ perſonæ ab hac regula excipiantur fol 70. num. 9.

Tormentorum ſententiæ forma. fol. 71 num. 10.

Tortura incohanda eſt á magis ſuſpectis, & vbi omnes æqualiter ſuſpecti ſunt, tunc ſi ſunt maſculus & fœmina, á fœmina tanquam á timidiori, & ſi omnes ſunt maſculi a minori debiliori. fol. 74. num. 5.

Torquendi modi in regio concilio Cathaloniæ communiter tres ſunt. fol. 75 num. 1.

Torturam incohandi & exequendi forma. fol. 75. num. 2.

Tranquilitas Reipublicæ in legum obſeruatione conſiſtit. fol. 79 num. 1.

V.

Violatores regiæ protectionis debent ſe ponere in manu & poſſe Domini Regis & contra eos proceditur per proceſſum regaliæ in vim vſatici Barcinonæ incipientis. Similiter modo. fol. 86. num 2.

Venientes ad poteſtatem, ſtantes, & ab ea recedẽtes debent pro omni tempore eſſe ſalui & ſecuri, atque ſub eius protectione cõſtituti. fol 92 nu. 2 Vide eum quinque ampliationibus & tribus limitationibus. Et vide ibi practicam.

Viæ & ſtratæ publicæ ſunt ſub pace & treuga ac regia protectione conſtitutæ. fol. 97. num. 1.

Verbum iudicium in iure multis modis ſumitur. fol. 104. nu. 3.

Vindicare ſe nemini licet non ſeruata forma conſtitutionis. Com inſtingant fol. 122. num 1.

Vxor non poteſt accuſare maritum de adulterio, quo ad pœnam illi infligendam, ſed bene quoad thori ſeparationẽ. fol. 147. n. 15.

Vxor facta thori ſeparatione præter adulterium commiſſum per illius virum recuperat dotem, & donationem propter nuptias fol. 147. num. 16.

Vxor propter adulterium per eam commiſſum amittit dotem, & eam maritus lucratur fol 147 num. 17.

Vxor non ſolum amittit dotem propter adulterium, verum etiam bona paraphernalia. fol. 148. num. 8.

Vxor non ſolum propter adulterium amittit dotem, ſed etiam propter oſculum alteri viro datum fol 148. num. 19.

Vxor quæ illegitime matrimonium contraxit, ſi interim fornicauerit, dicitur committere adulterium: quamuis poſtea matrimonium declaretur nullum. fol. 148. num. 20

Vxor ad hoc vt teneatur de adulterio & puniri poſsit, debet accuſari per maritum. fol. 148. num. 22.

Barcinonæ, Ex Typographia Iacobi à Cendrat. M.DCIII.